

koli mestu. — Iz njegovega poročila se vidi, da samouki ne zdravijo zastonj, in da so se do zdaj bogatili obilo, zato ker ni bilo ondi izučenih zdravnikov, ter jih ni še dan današnji.

Nekateri samouki izpodredujejo „steklim ljudem“ jezik, ter se hvalijo, da so jih ozdravili „na ta način“ že mnogo. Več podatkov o njihovem „načinu“ in njihovi spretnosti nisem mogel zaslediti. — Na vojski pomagajo samoukom črnogorskim vrle in hrabre Črnogorke.

Toliko sem hotel, in to, kolikor se je dalo, „po domače“ povedati o „črnogorskih“ in „srbskih“ samoukih, kakoršnih ni menda zdaj na vsem svetu — ali vsaj v Evropi ne.

Naj sodijo strokovnjaki!

Drobtinice.

Kres v Istri.

(Blizo Pazna.)

Zapisal J. V. Šteić

Tukaj ne loževajo tako velikih kresov, kakor na Kranjskem. Za kres davajo sosedi vsak po malo kakovega trnja, da je več plamen. H kresu pride mnogo ljudi, možkih in ženskih, mladih in starih; stareji samo stojé okolo ognja, a mlajši, posebno pastirji in pastirice, primivši se za roke, storé kolo okolo kresa gorečega in plešejo ples kolo, vrteč se zdaj na desno zdaj na levo, pevajoč zdoli zapisano pesmico. Kedar kres pogorí, fantiči jeden po jeden stopi iz kola, a kolo se koj zopet zveže, se zmuzne pod rokama kola, skoči priko žeravice, smukne na drugi strani pod rokama kola vun, in ednako stori, kadar skoči nazaj čez ogenj, ter se zaplete zopet v kolo; za tem skačejo drugi ednako, dokler se napojejo, nasmijejo in naveličajo. To se razume, da kdor ni vreden ognja preskočiti, da ne skače.

Pesmica pri kresu.

Gôri, gôri božji kres,	Babin janjac
Da nam bude tuka ples	Okol kresa skače,
Bogu na čast,	Babin janjac
I svetomu Ivanu,	Priko kresa skoči,
Na veliku slavu!	Babin janjac
Mi imamo tu plesati,	Zimu nam odnosi,
Babinomu janjcu	Babin janjac
Čast i hvalu dati:	Léto nam donosi.

Baba = zima, babin janjac = spomlad.